

Společná sebevražda pučistů na Letné: Kdyby trapnost nadnášela. Ten v hnědém stejnokroji to zase nezvládl. Soros mu i tak zaplatí. Pražáci slavili převrat k další totalitě. Kalousek na hrad? Ultimátum demokracii

- CZ24 News | 19. listopadu 2019

ČESKO: PETR HÁJEK do pražských ulic tentokrát nevyrazil, a tak z jednoho místa mohl sledovat všechny komické scény, které Pátá kolona Bruselanů předvedla „zbytku“ republiky

Bylo to úchvatné. Díky patří hlavně České televizi, že tu frašku živě přenášela, takže jsem mohl být u toho. Příznivci kavárenské mafie, která si výsměšně říká Milión chviliek pro demokracii, se stali skvělým křovím pro téměř dokonalé představení. Vskutku jadrný to záhrobní vzkaz pro jejich zvěčnělého gurua, autora absurdních hříček pro znuděné intelektuály (normální člověk na jeho hry samozřejmě nechodí, ostatně už se navzdory štědrým dotacím ani nehrají). To že měl být onen dlouho plánovaný „výstřel z Aurory“, signál k další bolševické revoluci? Tenhle ubohý kýč? Jak pravý klasické úsloví: Hory pracují k porodu, a na svět přijde směšná myš.

Následující den se v pražských ulicích odehrával druhý díl televizního seriálu 30 (psychiatrických) případů majora VH. Kromě výše zmíněného křoví části Pražanů frustrovaných z opakovaných volebních proher jejich milovaných vůdců na veselé Cestě do otroctví, se na něm podílely všechny politické, mediální a umělecké elity Kavárny: všichni ti, kdo (ať již přímo, či oklikou přes výplatní pásky z ČT) paraziticky žijí z daní většiny národa. Nejen vulgárnosti a příznačnou sprostotu si přinesli z transparentů letenských „slušných lidí“. Především však názorně předvedli, jak vypadá ona „zdravá demokracie“ – ústřední heslo pod nímž se předchozího dne sešli.

Kdo si ho najal?

Praví zdraví demokraté se poznají snadno. Jednak mají potřebu si tak sami říkat – jako si tak předtím (zdravé jádro KSČ) říkali ti, kteří se označili za „předvoj“ společnosti, již s rozkoší znásilňovali. Nazývali to demokracií socialistickou, tihle zase liberální. Je to ale fuk, protože kdo jejich pravidla nepřijme, je společensky likvidován. Zvláště ti, kteří touží po té úplně normální demokracii bez přívlastků. Tedy po lidovládě, v níž o dalším směřování země rozhodne ve svobodných volbách většina. Jak mi napsal jeden kolega: Tamti měli Minaříka, tihle mají Mináře.

Minařík byl agent StB. Slavný. I písně se o něm zpívaly. Které tajné služby reprezentuje Minář není zatím známo. Zdánlivě by to mělo být jasné, ale není. Protože to, co spolu se svými (sou)druhy na Letné tentokrát předvedl, zvedá vážnou (konspirační) otázku: není tenhle zběhlý studentík husitské „teologie“ nakonec agentem Andreje Babiše? Ten [jak známo](#) nedávno „políbil prsten“ v Langley (centrále všemocné CIA). A byl tam s ním i šéf našich tajných (BIS), kteří se také již změnili spíše ve výchovnou instituci výkladu naší „správné“ historie pro státní školy. A Minář jakbysmet.

Ultimátum

Jestli někdo či něco mohlo opravdu našemu premiérovi pomoci ještě dál zvýšit preference jeho

politického hnutí, pak to byla letenská demonstrace č. 2. Primitivní bolševická tupost vrcholila Politickým školením mužstva (PŠM). Při ní křoví studovalo a aplaudovalo „myšlenky“ z knihy Timothy Snydera (amerického experta pro Cestu do otroctví) přednášené skupinkou obstarožních herců, co již mají po sezóně. A pokud si je nenajal Andrej Babiš, pak v tom musí mít prsty Vladimír Putin, ten ďábel, co drží skrze ovládání voličů v šachu nejen Ameriku, ale celý svobodný, demokratický, mírumilovný a skvěle prosperující západní svět.

Svědčilo by o tom i špatné používání jazyka. Základní pojmy tomu chlapíkovi v příznačně hnědém stejnokroji vůbec nejsou jasné – a unikají pak i těm, kdo je po něm nejen v ČT zfanatizovaně opakují. Vezměme třeba jen ono „ultimátum“, které údajně vyhlásil nejpoblázněnějšímu politikovi a šéfovi jednoznačně voličsky dominujícího politického hnutí v naší zemi: Buď se má prý zbavit svého Agrofertu (což ostatně podle „lex Babiš“ už učinil) a odvolat ministryni spravedlnosti Marii Benešovou, nebo odstoupit.

Jenže to není ultimátum, to je běžný hospodský žvást, kterým si opilci dávají na výběr, než se poperou. Ultimátum – tak jako to vidíme třeba teď v zemích Latinské Ameriky – by znělo třeba: Odstup, nebo tě zastřelíme! Jasněže by to chtěli, ale nemají odvahu to říci tak jasně. Proto se zaplétají do pojmů, které je usvědčují ze zbabělosti a neschopnosti přesně a otevřeně formulovat, co je jejich záměrem: násilím změnit v zemi mocenské poměry ustavené rozhodnutím občanů ve svobodných volbách. Tak vypadá „zdravá demokracie“. Liberální.

Od oslavy převratu k nové totalitě

Po tomto ejaculatio praecox (předčasném vyvrcholení) – jiný než lékařský pojem k tomu zhroucení pučistických nadějí těžko hledat – se druhý den už nedalo nic zachránit. Kavárenské bojůvky už jen pro forma vyrazily do ulic, aby ukřičely či rovnou (mediálně, za účasti ČT) popravily každého, kdo nesdílí jejich bolest z neschopnosti získat pro své vlastizrádné záměry mimopražskou veřejnost.

Nejprve si stateční bojovníci počkali na Andreje Babiše, když ráno nesl k „pietnímu místu“ na Národní třídě květiny a svíčku. Dav – podle některých médií dvaceti, podle jiných patnácti – strážců „správné demokracie“ na premiéra pískal – neboť tak se chovají na „pietním místě“ slušní lidé. Právě tak se později zachovala větší skupina (už se asi vyspali z kocoviny) vůči Václavu Klausovi mladšímu, vůdci rychle rostoucího hnutí Trikolóra. Na toho ještě pokřikovali různé další uctivosti, které v tomto konzervativním médiu nelze opakovat. Namítl jim, že oni – na rozdíl něho – nebyli na té studentské demonstraci, která spustila převrat.

Nevníмали ho. Mluvit k hluchým sprostákům je marné. Ale jejich řev byl stejně symbolický, jako když si hnědý Minařík nechal na Letné zazpívat slepou dívkou „Modlitbu pro Martu“ (kdo neviděl naši „Modlitbu pro partu“ může si ji pustit např. [zde mezi odstavci](#)). Není nad krásu nechtěného, zvláště je-li dokonale politicky korektní. Jediné, co to překonalo, bylo nadšené uvítání Miroslava Kalouska bojovníky Kavárny na zmíněné Národní. S výkřiky „Mirek na Hrad!“ vysvětlili, jak vypadá ta skvělá vize „zdravé demokracie“. Mirek podle svých slov sice zaslzel, ale dostat jej do křesla prezidenta by šlo asi jen s tanky generalissima Pavla.

Vzhůru do krámů!

A tak nám nákladné oslavy (Soros to v peněžence ani nepozná), jež se měly stát ouverturou k rozhodnému nástupu nejostřejší „liberální“ totality, opět něžně skončily. Moc to nepoznáme, protože Brusel nám stejně ukáže, zač je toho loket. I bez tanků. Všichni jsou spokojeni (a ještě více rozdělení) a tak to má být. Kňourající Jarda Hutka si na Letné konečně zase zazpíval svou Náměšť – a dál po něm v Berlíně či v Praze neštěkne ani štěně. Zvláště ne ti, kteří musejí ráno do práce, aby to celé

mohli zase zaplatit.

Ale konec dobrý, všechno dobré. Máme to šťastně za sebou. I když ČT a její chapadla budou teď ještě pár dnů truchlivě rozebírat, jak se mohlo stát, že se zase nic nestalo. Clapec v hnědém stejnokroji inkasuje pár dalších miliónů dolarových či eurových chvilek pro přípravu Majdanu v příštím roce. Jenže to už nebude ono. Jednak ta třicítka nebude k dispozici, ale pak – už v příštím a dalších letech budou volby. Jedny za druhými.

Otevřené spojení „hnědáka“ s Kalousky, Fialy a Bartoši (u těch ostatních prcků si už ani jména „lídrů“ nevybavuji) nám alespoň dalo jasně najevo, kdo tvoří zdejší Pátou kolonu spolu s ním. Ne že bychom to předtím nevěděli. Ale doznání je doznání.

Bylo to krásné. Tak vzhůru do obchodů! Vánoce jsou tu cobydup.

A Ježíšek odolá každé totalitě. Už nám to párkrát předvedl. Ubráníme ho i tentokrát.

S pomocí Boží.